

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6Sa/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210740
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1118210740.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, E., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária VALAŠIK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Krížna 26, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Nám. generála Viesta 2, Bratislava, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 20.06.2018 na Okresný súd Bratislava I (ktorý vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave dňa 08.08.2018) žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť vo veci odvolania podplukovníka A. B. C., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š.p. - Odštepny závod Kežmarok rozkazom číslo 1 zo dňa 13.2. 2004.

2. Žalobca uviedol, že žalovaný, konkrétne riaditeľ Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR vydal dňa 13.2.2004 rozkaz číslo 1, ktorým bol žalobca podľa § 21 ods. 1 písm. g/ zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe odvolaný z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky - Odštepny závod E., š. p. a podľa § 26 ods. 2 písm. a/ zákona č. 370/1997 Z. z. bol dňom 16.2.2004 zaradený do personálnej zálohy riaditeľa Hlavného finančného úradu - Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany. Krajský súd v Bratislave rozsudkom číslo konania 2S 306/07 zo dňa 14.10.2009 na základe žaloby Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zrušil citovaný rozkaz žalovaného pre nezákonnosť a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd podrobne v odôvodnení rozsudku popísal nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného. Súd neuznal ani argument žalovaného, že žalobcu okrem odvolania z funkcie ešte v roku 2004 prepustil aj zo služobného pomeru vojaka a teda by mu funkcia riaditeľa skončila tak či tak. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2009. Žalovaný po vrátení veci nekoná, nevykonal vo veci ani jeden úkon. Dňa 10.08.2010 sa preto žalobca obrátil na Generálnu prokuratúru s podnetom na podanie prokurátorského upozornenia na nečinnosť podľa § 28 zákona č. 153/2001 Z. z. Generálna prokuratúra podnetu žalobcu vyhovel a podala prokurátorské upozornenie. Napriek záväznému právnomu názoru krajského súdu, napriek pokynu krajského súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť, napriek upozorneniu Generálnej prokuratúry na nečinnosť, žalovaný dodnes nevykonal v uvedenej veci ani jeden úkon.

3. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 13.08.2018 žalovaný navrhol žalobu ak nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobca bol profesionálnym vojakom, ktorý vykonával štátnu službu podľa zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení platnom a účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon č. 76/1959 Zb.“), a následne podľa zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení platnom

a účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon č. 370/1997 Z. z.“), a to od 01.07.1982 do 31.03.2004. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 76/1959 Zb. bol žalobca pridelený mimo ozbrojených síl do funkcie na plnenie úloh obranného charakteru s ponechaním vo vojenskej činnnej službe, resp. od platnosti zákona č. 370/1997 Z. z. bol podľa § 24 ods. 1 tohto zákona vyčlenený na plnenie úloh v štátnom podniku Vojenské lesy a majetky SR. Žalobca bol Dekrétom o vymenovaní do funkcie z 31.12.1992, podpísaným A. F. G., riaditeľom štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce, menovaný dňom 01.01.1993 do funkcie riaditeľa Vojenských lesov a majetkov SR – odštepny závod Kežmarok. Podľa bodu 2 rozkazu Ministra obrany SR (v personálnych veciach) č. 381 z 18.12.2002 bol žalobca podľa § 21 ods. 1 písm. a) zákona č. 370/1997 Z. z. dňom 31.12.2002 odvolaný z doterajšej funkcie a podľa § 13 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z. z. bol dňom 01.01.2003 ustanovený do funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok Hlavného finančného úradu Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR. Súčasne mu bola podľa § 15 ods. 2 zákona č. 370/1997 Z. z. povolená výnimka z plánovanej vojenskej hodnosti. Rozkazom Ministra obrany SR č. 32/2003 z 28.05.2003, rozkazom Ministra obrany SR č. 67/2003 z 19.12.2003 a rozkazom Ministra obrany SR č. 7/2004 z 11.02.2004 sa tabuľkové počty profesionálnych vojakov v štátnom podniku Vojenské lesy a majetky SR postupne znižovali, až boli zrušené úplne. V nadväznosti na to bol žalobca rozkazom riaditeľa Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR č. 1 z 13.02.2004 podľa § 21 ods. 1 písm. g) zákona č. 370/1997 Z. z. dňom 15.02.2004 odvolaný z doterajšej funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok a podľa § 26 ods. 2 písm. a) zákona č. 370/1997 Z. z. bol dňom 16.02.2004 zaradený do personálnej zálohy riaditeľa Hlavného finančného úradu Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR. Žalobca bol teda rozkazom Ministra obrany SR č. 381 z 18.12.2002 odvolaný z doterajšej funkcie, ustanovený do novej funkcie a bola mu povolená výnimka z plánovanej vojenskej hodnosti. Len z uvedeného dôvodu, že žalobca bol podľa zákona č. 370/1997 Z. z. rozkazom Ministra obrany SR č. 381 z 18.12.2002 ustanovený do funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky - Odštepny závod Kežmarok, bol z tejto funkcie podľa zákona č. 370/1997 Z. z. rozkazom riaditeľa Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR č. 1 z 13.02.2004 aj odvolaný. Uvedenými rozkazmi nedošlo k obmedzeniu kompetencie riaditeľa Vojenských lesov a majetkov SR vyplývajúcej z § 19 ods. 14 zákona č. 111/1990 Z. z. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 111/1990 Zb.“). Riaditeľ Vojenských lesov a majetkov SR mohol kompetencie pre neho vyplývajúce z § 19 ods. 14 zákona č. 111/1990 Z. z. uplatňovať vo svojej línii aj popri pôsobnosti zákona č. 370/1997 Z. z., k čomu v konečnom dôsledku aj došlo vydaním Dekrétu o odvolaní z funkcie č. 25/02/VpaMO/2004 z 13.02.2004. Dekrétom o odvolaní z funkcie č. 25/02/VpaMO/2004 z 13.02.2004 bol žalobca v súlade s článkom 19 Organizačného poriadku Vojenských lesov a majetkov SR odvolaný dňom 16.02.2004 z funkcie riaditeľa odštepneho závodu Kežmarok štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce. Uvedený dekrét podpísal A. B. C., technický námestník poverený riadením štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR. Rozkazom Ministra obrany SR č. 48 zo dňa 23.02.2004 bolo žalobcovi podľa § 27 ods. 4 zákona č. 370/1997 Z. z. dňom 29.02.2004 ukončené zaradenie do personálnej zálohy a podľa § 32 ods. 1 písm. c) zákona č. 370/1997 Z. z. bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončil dňom 31.03.2004. Tento rozkaz nebol nikdy napadnutý žiadnym riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom.

4. Ďalej žalovaný uviedol, že napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14.10.2009 zrušil napadnutý rozkaz riaditeľa Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR č. 1 z 13.02.2004 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, akým spôsobom by mal žalovaný po vrátení veci konať. V odôvodnení rozsudku zo 14.10.2009 Krajský súd v Bratislave na viacerých miestach konštatuje, že ak žalobcu odvolal z funkcie riaditeľ Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR, urobil to neoprávnený subjekt, ktorý tak konal nad rámec svojich oprávnení, teda v rozpore so zákonom, pretože ak minister obrany zmenil organizačnú štruktúru a zrušil plánované miesta profesionálnych vojakov v predmetnom štátnom podniku, vyčlenených vojakov mal z funkcie riaditeľov odštepnych závodov odvolať riaditeľ štátneho podniku. Žalovaný mal za to, že výrok tohto rozsudku nekorešponduje s jeho odôvodnením, pretože vo výroku daného rozsudku je ako dôvod tohto rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. a) OSP označené nesprávne práve posúdenie veci žalovaným, v odôvodnení rozsudku zase vydanie napadnutého rozhodnutia orgánom, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený (čo predpokladá dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia, ktorý je uvedený v ustanovení § 250j ods. 3 druhá veta OSP). Keďže v prípade žalobcu o jeho odvolaní z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky – odštepny závod Kežmarok rozhodol riaditeľ Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR, ktorý na vydanie takého rozhodnutia nebol podľa názoru Krajského súdu v Bratislave oprávnený, vrátenie veci tomuto správne orgánu na ďalšie konanie z tohto dôvodu vo svojej

podstate nemôže viesť k zákonnému konaniu (postupu) a k vydaniu zákonného rozhodnutia. Žalovaný, v mene ktorého vo veci odvolania žalobcu z vyššie uvedenej funkcie rozhodol riaditeľ Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR, po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave nemohol v tejto veci (teda vo veci odvolania žalobcu z funkcie) opäť konať a rozhodnúť, keďže na to nebol žiadnym zákonným ustanovením oprávnený. Ak žalovaný nebol oprávnený na vydanie rozhodnutia o odvolaní žalobcu z funkcie, nemôže byť oprávnený ani opätovne konať vo veci po zrušení rozhodnutia o jeho odvolaní. Žalovaný ako štátny orgán a Vojenské lesy a majetky SR ako štátny podnik, riaditeľ ktorého bol v zmysle § 19 ods. 14 zákona č. 111/1990 Zb. a článku 19 Organizačného poriadku Vojenských lesov a majetkov SR oprávnený odvolať žalobcu z funkcie riaditeľa odštepného závodu, sú dva rozdielne a nezávislé právne subjekty. Štátny podnik je samostatná právnická osoba, vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov. Ak je teda v zmysle zákona č. 111/1990 Zb. oprávnený niečo vykonať výlučne len riaditeľ štátneho podniku, ktorý nie je súčasne aj služobným orgánom podľa zákona č. 370/1997 Z. z., logicky to nemôže vykonať žalovaný ani žiaden jeho služobný orgán. Ďalším z dôvodov, pre ktorý žalovaný nemohol vo veci odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok opätovne konať a rozhodnúť je aj tá skutočnosť, že žalobca bol Dekrétom o odvolaní z funkcie č. 25/02/VpaMO/2004 z 13.02.2004 v súlade s článkom 19 Organizačného poriadku Vojenských lesov a majetkov SR odvolaný dňom 16.02.2004 z funkcie riaditeľa odštepného závodu E., štátneho podniku Vojenských lesov a majetkov SR Pliešovce. Tento dekrét vydal štatutárny orgán štátneho podniku A. B. C., technický námestník poverený riadením štátneho podniku Vojenských lesov a majetkov SR, teda aj v zmysle rozsudku zo 14.10.2009 orgán na to oprávnený. Na základe toho bol žalovaný toho názoru, že žalobca bol z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok platne odvolaný. O odvolaní žalobcu z uvedenej funkcie svedčí aj skutočnosť, že na základe uvedeného dekrétu príslušný registrový súd – Okresný súd v Banskej Bystrici vykonal výmaz žalobcu ako vedúceho odštepného závodu Kežmarok z Obchodného registra, a listina o jeho odvolaní z funkcie vedúceho (riaditeľa) odštepného závodu Kežmarok je uložená v zbierke listín Obchodného registra tohto registrového súdu. Žalovaný zároveň poukázal na ďalší dôvod, pre ktorý po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave nemôže vo veci opätovne konať. Žalobca bol rozkazom Ministra obrany SR č. 48 z 23.02.2004 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončil dňa 31.03.2004. Uvedený rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho sa prepustenie žalobcu zo služobného pomeru považuje za platné. Žalovaný nemohol a v súčasnosti vzhľadom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka už ani nemôže vykonať voči žalobcovi žiadne právne úkony, žiadne personálne opatrenia, t. j. ani vydať žiadne rozhodnutie.

5. Podaním zo dňa 21.01.2019 žalobca poukázal na to, že okolnosti uvedené vo vyjadrení žalovaného už Krajský súd v Bratislave skúmal a to podrobne v konaní 2S 306/2007 a právoplatným rozsudkom č. k. 2S 306/07 zo dňa 14.10.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Nečinnosť žalovaného spočíva v nerešpektovaní uvedeného rozsudku, keďže žalovaný mal vo veci znovu konať a rozhodnúť. Žalovaný uvádza v konaní o odstránenie nečinnosti presne tú istú argumentáciu, ktorú uvádzal už v samotnom konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného. Opätovne tvrdí, že jeho postup v roku 2004 bol zákonný a teda rozsudok vydaný v roku 2009 ukladajúci mu povinnosť konať nemieni rešpektovať. Krajský súd citovaným rozsudkom 2S 306/07 zo dňa 14.10.2009 podrobne popísal, v čom spočívala nezákonnosť postupu žalovaného v roku 2004 a vec tomuto vrátil na nové konanie. Žalovaný napriek tomu nekoná. Nie je úlohou súdov v správnom súdnictve popisovať ďalší postup správneho orgánu do úplných podrobností.

6. Žalovaný v ďalšom vyjadrení zo dňa 12.04.2021 zopakoval doterajšiu argumentáciu. Poukázal na to že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.12.2018, č. k. 9Cpr/6/2012-568, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2021, č. k. 2CoPr/2/2020-651 bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal proti štátu náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. V týchto súdnych konaniach bolo viackrát deklarované, že žalobca bol riadne odvolaný z funkcie riaditeľa odštepného závodu Kežmarok štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 105/2011-12 z 24.03.2011 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sž/38/2006 a sp. zn. 2 Sžnč/2/2010.

7. Podaním zo dňa 20.06.2022 žalobca poukázal na argumentáciu uvedenú vo svojom predchádzajúcom vyjadrení.

8. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, vrátane prejednávanej veci.

9. Správny súd v Bratislave vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 05.03.2025 za prítomnosti zástupcu žalovaného. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne predvolaný, svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu v súlade s § 114 SSP.

10. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

11. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

12. Podľa § 242 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

13. Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

14. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku podnik je právnickou osobou; vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov.

15. Podľa § 19 ods. 14 zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku riaditeľ vymenúva a odvoláva svojho zástupcu z radov zamestnancov podniku, ktorý ho v čase jeho neprítomnosti zastupuje v plnom rozsahu jeho práv a povinností. Ak riaditeľ určí viacerých zástupcov, určí aj poradie, v akom ho zastupujú. Ďalej vymenúva a odvoláva ďalších sebe priamo podriadených zamestnancov podniku.

16. Žalobca sa v konaní domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť vo veci odvolania podplukovníka Ing. Miroslava Horvátha (žalobca) z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š. p. - Odštepny závod Kežmarok. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol rozkazom riaditeľa Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR č. 1 z 13.02.2004 podľa § 21 ods. 1 písm. g) zákona č. 370/1997 Z. z. dňom 15.02.2004 odvolaný z doterajšej funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok a podľa § 26 ods. 2 písm. a) zákona č. 370/1997 Z. z. bol dňom 16.02.2004 zaradený do personálnej zálohy riaditeľa Hlavného finančného úradu Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 14.10.2009, sp. zn. 2S 306/07 – 53 tento rozkaz podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že „ak minister obrany zmenil organizačnú štruktúru a zrušil plánované miesta profesionálnych vojakov v predmetnom štátnom podniku, vyčlenených vojakov mal z funkcie riaditeľov odštepnych závodov odvolať riaditeľ štátneho podniku. Iba on bol v súlade s § 19 ods. 14 zákona o štátnom podniku oprávnený odvolať A. C. z funkcie. Ak to urobil neoprávnený subjekt, konal tak nad rámec svojich oprávnení a teda v rozpore so zákonom. (...) Od 01.02.2004 bol výkonom funkcie riaditeľa predmetného štátneho podniku poverený A. C. a iba on bol v zmysle platných právnych predpisov oprávnený H. A. C. z funkcie. Keďže tak urobil neoprávnený subjekt, konal nad rámec svojich oprávnení, keďže štátny orgán môže konať len to, čo mu právny predpis povoľuje. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že po odvolaní z funkcie riaditeľa odštepneho závodu mal poverený riaditeľ štátneho podniku navrhnúť ministrovi obrany skončenie vyčlenenia A. C. pre potreby štátneho podniku a následne mal minister vydať rozkaz o skončení jeho vyčlenenia a súčasne rozhodnúť o vymenovaní do inej funkcie resp. o zaradení do personálnej zálohy. Až následne bolo možné A. C. prepustiť zo služobného pomeru.“

17. Vychádzajúc z legálnej definície nečinnosti upravenej v § 3 ods. 1 písm. d) SSP predpokladom nečinnosti je vždy jej protiprávnosť. Protiprávnosť znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou konať. Takáto povinnosť vyplýva z konkrétneho zákonného ustanovenia, pretože pôsobnosť orgánov verejnej správy vrátane lehôt, v rámci ktorých sa

má táto realizovať, je v zásade upravená v zákonnej forme (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2018, 1197 s.). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžnč 3/2011: „Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa teda rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 225/08, sp. zn. III. ÚS 282/08, sp. zn. III. ÚS 70/09).“

18. Žalobca v žalobe neuviedol, v rozpore s ktorým konkrétnym zákonným ustanovením je tvrdená nečinnosť žalovaného, a z ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia vyplýva povinnosť žalovaného konať a rozhodnúť vo veci odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š. p. - Odštepny závod Kežmarok. Je síce pravdou, a to akcentoval aj žalobca, že Krajský súd v Bratislave rušiac rozkaz č. 1 zo dňa 13.02.2004 vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, avšak zároveň neuviedol, ako by mal žalovaný ďalej vo veci postupovať. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by mal žalovaný ďalej konať a rozhodnúť vo veci odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š. p. - Odštepny závod Kežmarok. Dôvodom zrušenia predmetného rozkazu krajským súdom bolo práve to, že žalovaný nebol oprávnený odvolať žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod E., keďže na to bol oprávnený iba riaditeľ štátneho podniku resp. A. C., ktorý bol od 01.02.2004 výkonom funkcie riaditeľa predmetného štátneho podniku poverený. Pokiaľ teda súd vrátil vec žalovanému, tento nemohol opäť rozhodnúť vo veci odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š. p. - Odštepny závod Kežmarok, nakoľko na to nebol oprávnený. Zároveň (logicky) nejde o nejaké administratívne konanie, ktoré začalo na základe návrhu alebo žiadosti žalobcu, o ktorej by muselo byť rozhodnuté. Ani vydanie negatívneho rozhodnutia (o neodvolaní žalobcu z funkcie) neprichádza do úvahy. Žalobca poukazoval na to, že krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne popísal, v čom spočívala nesprávnosť postupu žalovaného, a ako mal žalovaný a organizácia ním zriadená správne postupovať. K tomu súd uvádza, že hoci je žalovaný zriaďovateľom štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR, štátny podnik je samostatnou právnickou osobou, ktorá je odlišná od žalovaného, pričom vnútorná organizácia podniku a organizácia vnútorného riadenia je vo výhradnej pôsobnosti podniku. Navyiac, ako poukázal žalovaný, žalobca bol z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a majetky SR – odštepny závod Kežmarok odvolaný I. A. C., povereným výkonom funkcie riaditeľa predmetného štátneho podniku, a to Dekrétom o odvolaní z funkcie č. 25/02/VpaMO/2004 z 13.02.2004, ktorým bol žalobca v súlade s článkom 19 Organizačného poriadku Vojenských lesov a majetkov SR odvolaný dňom 16.02.2004 z funkcie riaditeľa odštepného závodu Kežmarok štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce.

19. Vychádzajúc z vymedzenia nečinnosti v petite žaloby (tvrdenou nečinnosťou má byť nekonanie a nerozhodnutie žalovaného vo veci odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa závodu Vojenské lesy a Majetky, š. p. - Odštepny závod Kežmarok) súd dospel k záveru, že nie je možné konštatovať nečinnosť žalovaného. Postup žalovaného pri vydávaní rozkazu riaditeľa Úradu správy rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany SR č. 1 z 13.02.2004 nebol v súlade so zákonom, čo konštatoval aj krajský súd, keďže o odvolaní žalobcu z funkcie rozhodol neoprávnený subjekt, ktorý konal nad rámec svojich oprávnení a teda v rozpore so zákonom. Je potom logické, že žalovaný nemohol po vrátení veci opätovne konať a rozhodnúť vo veci odvolania žalobcu z funkcie, nakoľko by to bolo v rozpore so zákonom. „Nečinnosť“ žalovaného vo veci odvolania žalobcu z funkcie, teda nie je v rozpore so žiadnym zákonným ustanovením, a teda nie je protiprávna. Preto súd žalobu zamietol.

20. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od neho spravodlivo požadovať. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára

2018 sp. zn. 7 Cdo14/2018). Na konanie pred správnym súdom sa okrem zásady hospodárnosti podľa § 5 ods. 7 SSP primerane použijú aj princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (§ 5 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. c) SSP a § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).